

[Ch. Petersen.]

bringer Beskæftigelse til Landets egen Befolkning. Vi undgaar paa den Maade at afgive vor sparsomme Valuta til Arbejdsløn i Udlandet, og vi undgaar navnlig at forøge Antallet af arbejdsløse her i Landet. Vi har jo desværre tilstrækkelig mange endda.

Der er sikkert ingen i dette Ting, som ikke har Øje for, hvilken Betydning gode Afsætningsvilkaar for Landbrugets Produkter har for hele Landets Økonomi, men desværre er der mange baade i og uden for Rigsdagen, som savner Forstaaelse af, at de andre Erhverv ogsaa har billigt Krav paa Hensyntagen over for de Vanskeligheder, som de har at kæmpe med. For Arbejderklassen er Arbejdsløsheden en Svøbe, og det er derfor ganske naturligt, at vi fortsat maa kræve beskæftigelsesmæssige Hensyn taget ved Reguleringen af Landets Import. At det er muligt at tilvejebringe Beskæftigelse ved en saadan Valutapolitik, er den af Embedsmandsudvalget afgivne Beretning et godt Vidnesbyrd om, eftersom det i den anslaaes, at ca. 80 000 flere Personer har faaet Beskæftigelse i Industri og Haandværk i Femaaret 1931—36, medens Landbruget siden 1929—30 desværre har beskæftiget noget over 35 000 Helaarsarbejdere færre. Dette sidste har selvfølgelig bidraget til, at Arbejdsløsheden ikke er blevet formindsket i tilsvarende Grad, men desuden maa det i denne Forbindelse erindres, at der har været en Tilvækst paa ca. 120 000 Mennesker i Aldersklasserne 15 til 65 Aar fra 1930 til 1935.

Den økonomiske Udvikling har bedret sig betydeligt her i Landet siden 1932, da vi fik vor første Valutalov. Dengang udgjorde vor Eksport 1 132 Mill. Kr., medens den i 1931 havde været paa 1 333 Mill. Kr. Den var i 1936 steget til 1 380 Mill. Kr., og i de første 9 Maaneder af 1937 har Eksporten udgjort 145 Mill. Kr. mere end i de samme Maaneder i 1936. Importforøgelsen svarer ret nøje dertil. At denne glædelige Kendsgerning i høj Grad kan tilskrives Valutaordningen, er jeg ikke i Tvivl om. Samhandelen Landene imellem er jo ingenlunde blevet lettet i denne 5-aarige Periode, men selv om vi altsaa endnu maa bevare Systemet, er det dog stærkt fremhævet, at man, saa snart Forholdene tillader det, vil søge de Restriktioner, der ved Valutaordningen af Hensyn til de nævnte Formaal er lagt paa Erhvervslivet, ophævet i det Omfang, som Udviklingen muliggør det. Begyndelsen, kan man vel sige, gøres ved den nu fore-

slaaede Affattelse af Loven. Der sker, som af Handelsministeren lige oplyst, en betydelig Udvidelse af Frilisten, nemlig fra en Importværdi af 80 Mill. Kr. til ca. 460 Mill. Kr. Mere end $\frac{1}{3}$ af den samlede Vareindførsel bliver altsaa nu sat paa Friliste. Denne betydelige Udvidelse af Frilisten omfatter væsentligt Landbrugets og Industriens Raavarer og Hjelpestoffer. Det er meget muligt, at netop disse Varer hidtil kun i ringe Grad er blevet importbegrænsede, men alligevel maa det, mener jeg, være en Lettelse for Erhvervene, at disse Varer nu gives fri og uden Formaliteter kan indføres i fornødent Omfang.

Den nye Ordning gaar ud paa at betegne de forskellige Varegrupper med et af de 3 Bogstaver A, B og C. A-Varerne kan indføres uden Tilladelse fra Valutacentralen, hvorimod saadan Tilladelse skal indhentes, naar det drejer sig om de med B og C betegnede Varer. For de med B betegnede Varer kan Importøren paa Anmodning derom faa udstedt Indførselsbevilling 2 Maaneder før en Tildelingsperiodes Begyndelse for den kommende Periode, hvorved der skulde blive bedre Mulighed for at disponere bl. a. med Hensyn til Indkøb af saadanne Varer, som indføres langvejs fra, eller for hvilke der gælder en særlig langvarig Leveringsfrist.

I Lovforslagets § 3 er det som hidtil fastsat, at Ministeren kan ændre Varefortegnelsen, saa at Varer, der er opført paa Fortegnelsen under B eller C, altsaa de bundne Varer, kan overføres til Frilisten eller omvendt fra A til B eller C, alt under Hensyn til, hvad Forholdene til enhver Tid gør paakrævet. Der skal dog i den Henseende indhentes Udtalelser fra Valutaraadet. Det lader sig altsaa meget vel gøre at faa frigivet Import af Varer i det Omfang, som de nævnte Myndigheder skønner, at det er gørligt under Hensyn til Lovens Formaal.

Desuden skal Ministeren, jfr. Bestemmelsen i § 3, Stk. 2, foranledige, at Varefortegnelsen tages op til Revision i Efteraaret 1938, bl. a. med Henblik paa Muligheden af yderligere Lempelser i Aaret 1939. Jeg gaar ud fra, at Ministeren, naar han mener det forsvarligt, vil bidrage sit til at lempe Systemet mest muligt, netop i Erkendelse af de Ulemper, som Valutaloven paa forskellig Maade kan medføre for Erhvervslivet, og for den Sags Skyld ogsaa for Forbrugerne.

Det er, som nævnt, Afsætningsforholdene ude i Verden, der har været bestemmende for de Restriktioner, som det